Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Rode, Helge
Titel:	Kommer og gaar
Citation:	Rode, Helge: ”Kommer og gaar”, i Rode, Helge: *Digte*, 1896, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_02-shoot-workid61142/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)
Anvendt udgave:	Digte

Kommer og gaar

De kommer og gaar, de kommer og gaar,
de hvide Aander af Kød og Blod,
det synes tidt, som de ej forstaar,
de lever dog under Livets Kaar,
som Livet vil, baade ond og god.

De kommer og gaar, de kommer og gaar,
Menneskeaander af Kød og Blod,
de vandrer ind i mit Hjertes Vaar,
mit Paradis, som det aabent staar
og blomstrer der, naar de først slaar Rod.

De kommer og gaar, de kommer og gaar,
de hvide Aander af Kød og Blod,
med glade Blikke, med Sorgens Saar
vandrer de ind, hvor mit Hjerte slaar.
En ta'r den Plads, som en anden lod.

De kommer og gaar, de kommer og gaar,
men oftest Kvindernes Rosenblod!
De lever helst i mit Hjertes Vaar,
De bliver, selvom de ogsaa gaar.
Jeg gemmer Spor af den lette Fod.

Oh, Kvinder! Ynde! Oh, Livets Vaar,
I blomstrer i mig, hvorhelst jeg gaar,
tidt som en Fremmed jeg blandt jer staar,
men blev dog rigere Aar for Aar.
Jeg sanked Honning. — Oh, Livets Vaar.

*

De kommer og gaar, de kommer og gaar.
Der er Purpur og Sol i mit Hjertes Vaar.
En Nattergal sine Triller slaar
til Tak for alle min Rigdoms Aar
og alt, der blev aabenbaret.

Tidt ved de det ikke, men i mit Sind
glider saa mangt et Ansigt ind
og lyser sælsomt forklaret.